

Írta és itt-ott illusztrálta:

Horváth Irma

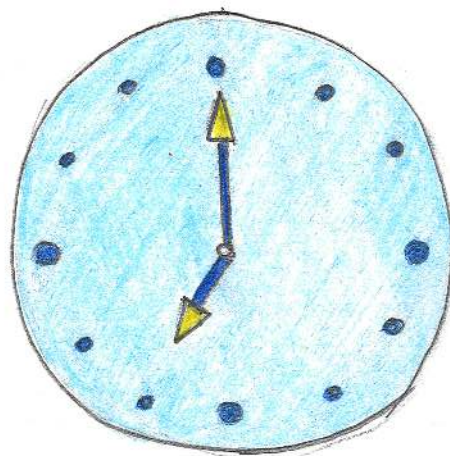
Illusztrálta:

Nádházy Judit

A málnalekvárvírus

-„Apuuu! Apuuuu!” - kiáltott Noel a szobájából. -„Már reggel van?”

Mivel nem érkezett válasz, hamarosan
megjelent egy kócos fej a hálószoba
ajtájában. - „Mehetünk már oviba?”

3.

Egy ugrással az ágyon termett és Anyu és Apu közé furakodva ismét megkérdezte:

-„Mehetünk máááár oviba?”

Apu felült és álmos hangon érdeklődött:

-„Miért szeretnél ma ennyire sietni az oviba?”

Noel elmesélte, hogy legjobb barátjával, **Gazsival** találtak egy kinyitható mentőautót,

de már nem maradt idejük játszani vele tegnap. Ma mindenképpen elsőnek akart érkezni, nehogy valaki más megszerezze.

Apu és Anya összenéztek: -„Noel, gyere beszéljük meg mi lesz ma!” - és már elindultak a konyha felé, mert reggeli közben a legjobb megbeszélni fontos dolgokat. Anya egy nagy szelet lekváros kenyeret tett Noel elé az asztalra.

Közben **Jakab** is előkerült és **Lolával** a hóna alatt ő is csatlakozott a reggeli kupaktanácshoz.

-„Képzeld el Noel,”- kezdett bele Apu -
„hogy most nagyon-nagyon sok ember beteg.”

-„Emlékszel, télen te is
beteg voltál. Köhögteél, fájt a torkod,
még lázad is volt.”

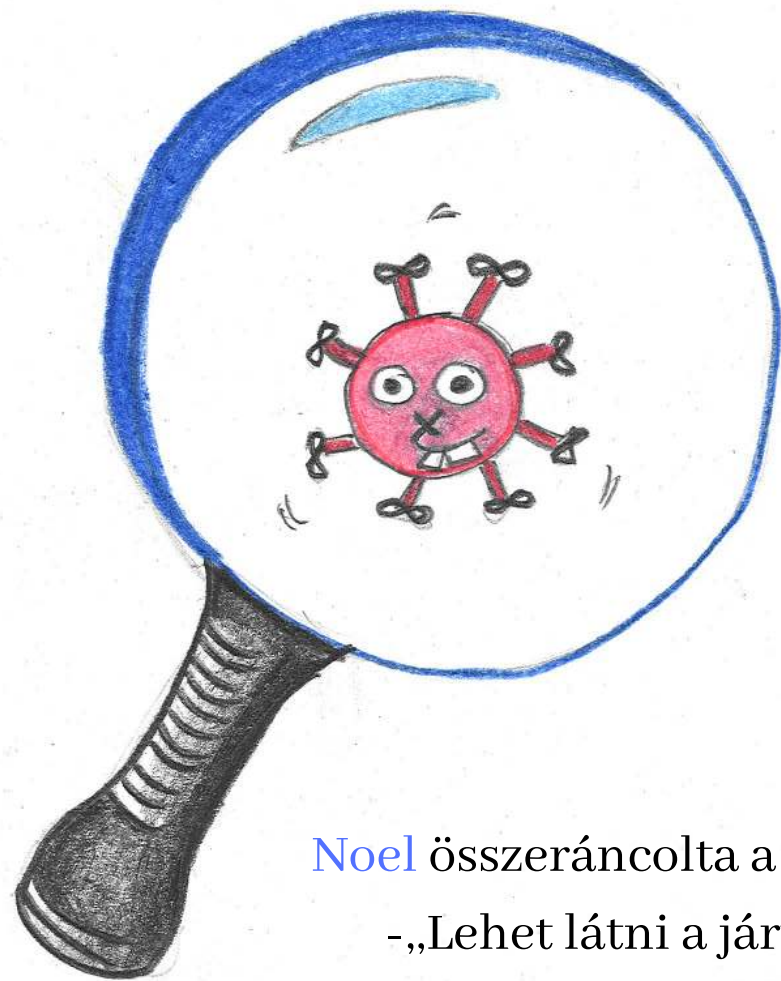
Jakab felkapta a fejét:

„Hőmérő. Betesszük” - és mutatta, hogy
neki is egyszer a hóna alá
dugtak egy hőmérőt.

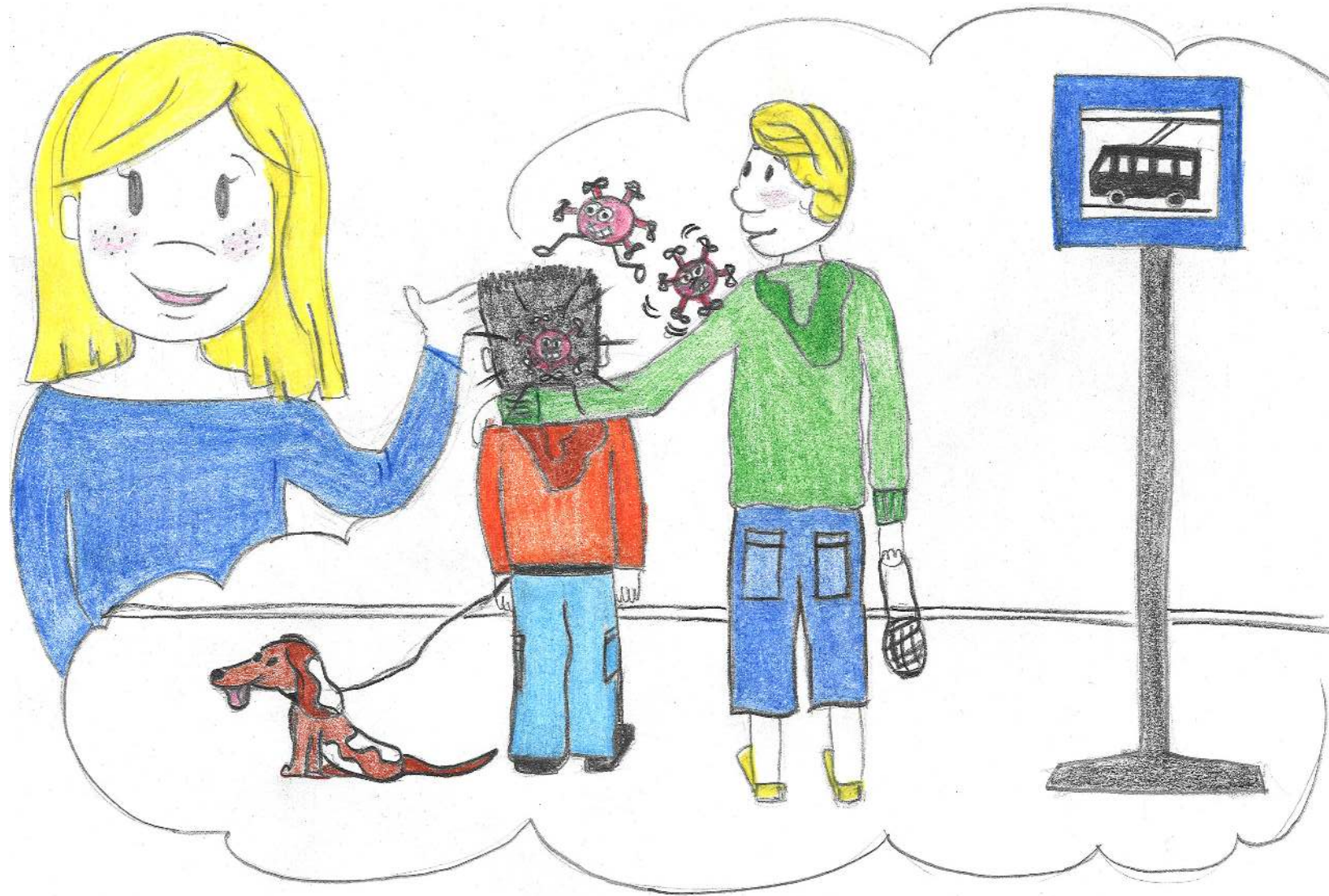

-„Most annyira sokan megbetegedtek, hogy ezt járványnak hívjuk.
Mostantól nagyon kell vigyáznunk egymásra, különösen
Mamára, Papára, Dani papira meg Mamamira.”

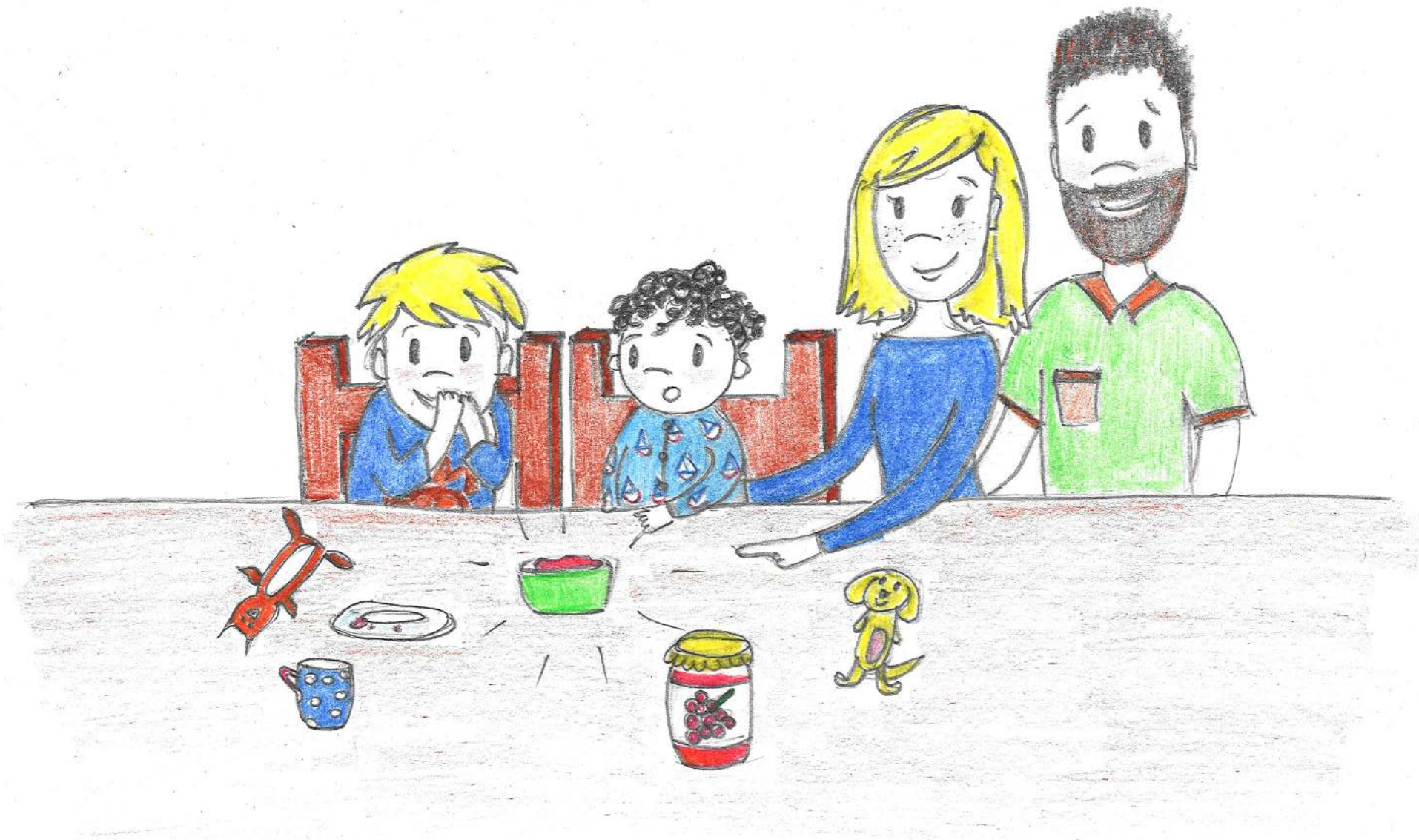

Noel összeráncolta a homlokát:
-„Lehet látni a járványt?”

-„A vírusok azok az icipici kórokozók, amik viszik a betegséget egyik emberről a másokra, nem láthatóak, de várj, lehet, hogy meg tudom neked mutatni, hogy néz ki a járvány.”- mondta Anya.

Elővett egy tányért és a piros, ragacsos málnalekvárból öntött bele.

-„Mártsd bele a kezéd a lekvárba.”

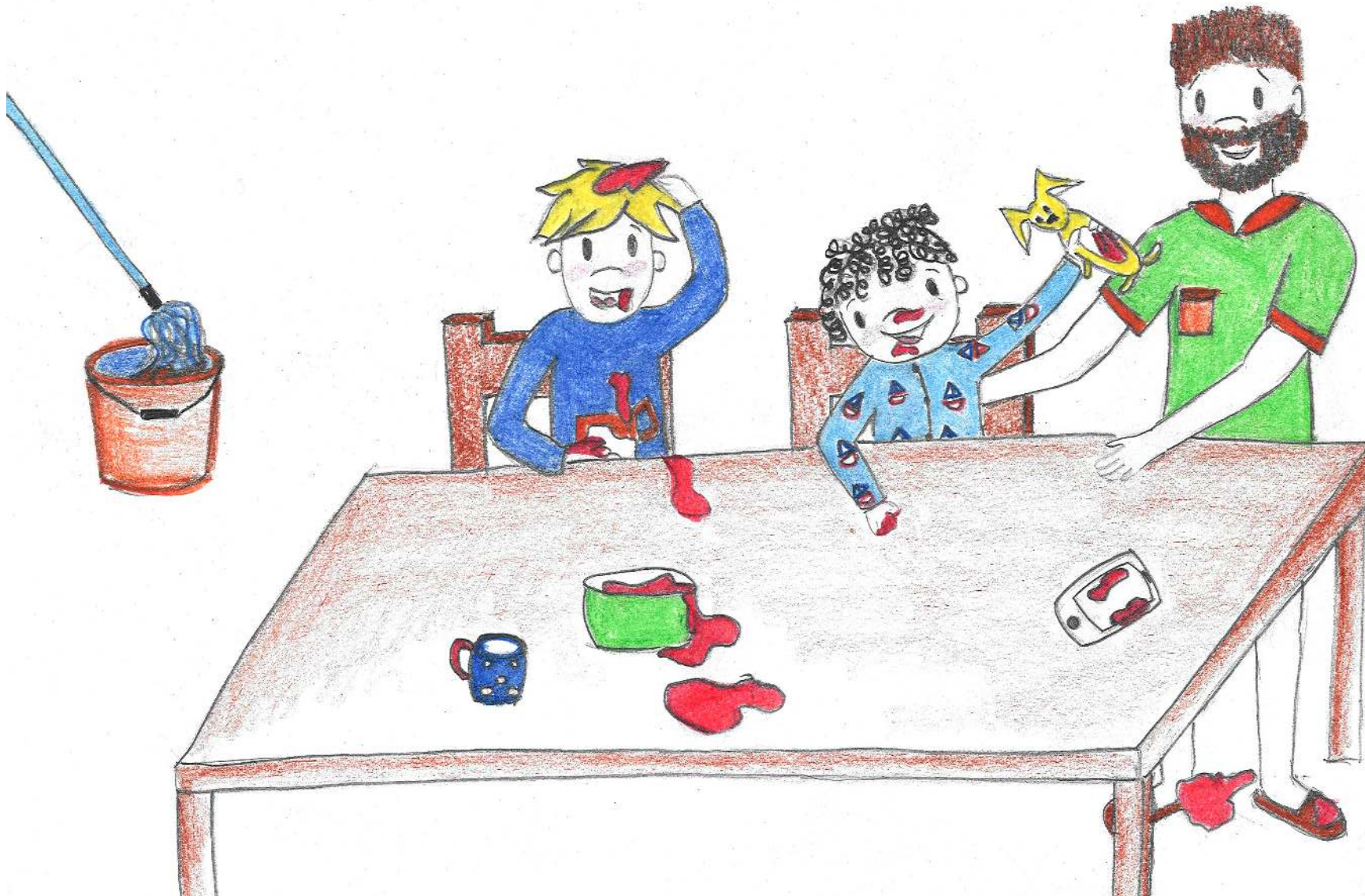
Noel és Jakab összenézett. Ebből valami nagy huncutság lesz!

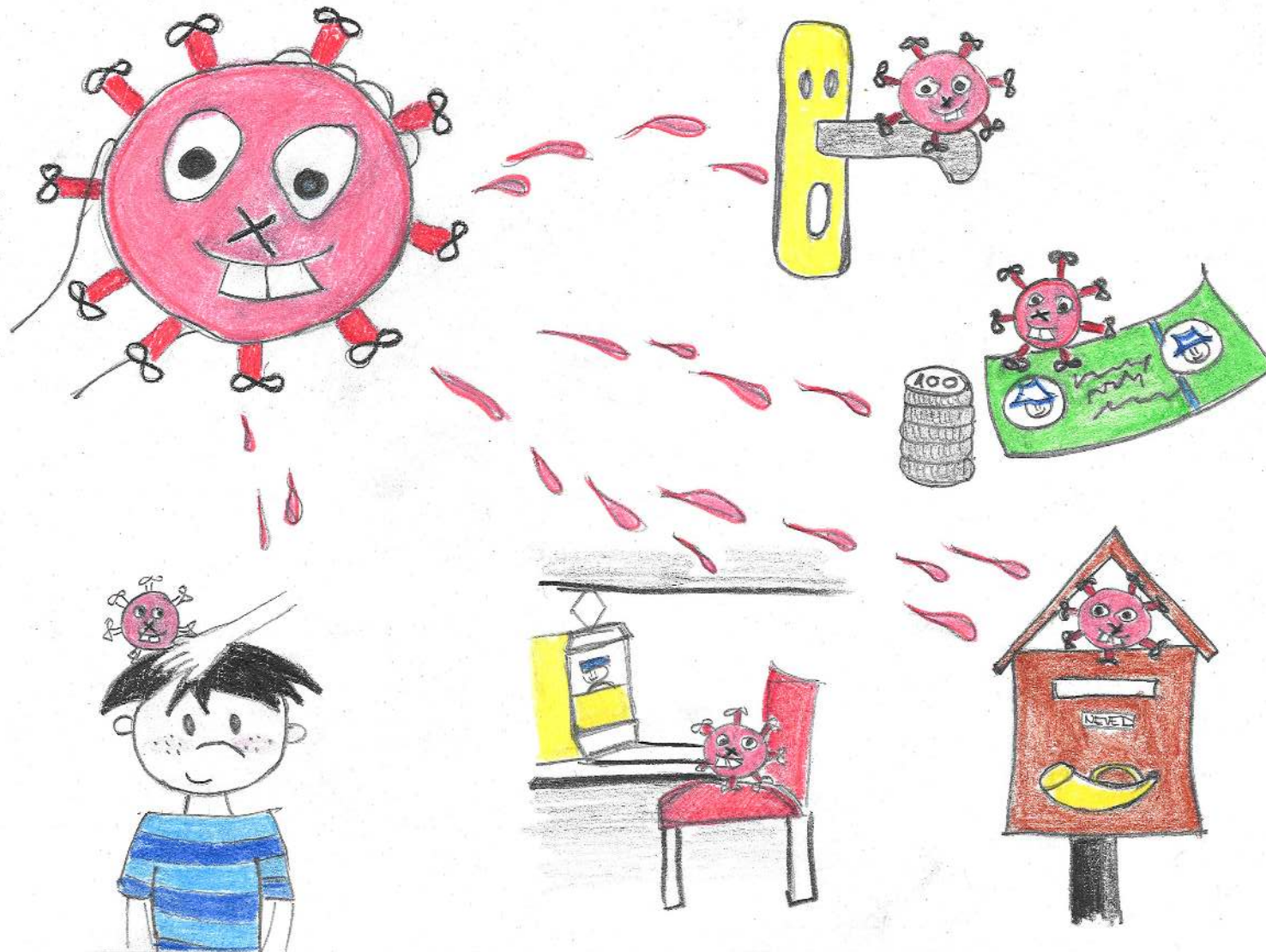

Noel beletapicskolt a lekvárba és **Jakab** is rögtön követelte: -„Én is!”

Pillanatok alatt maszatos lett a pohár, az asztal, Noel kedvenc pizsamája, de lekváros lett Jakab orra, füle, Noel haja, Anya telefonja, a padló, Apu papucsja.

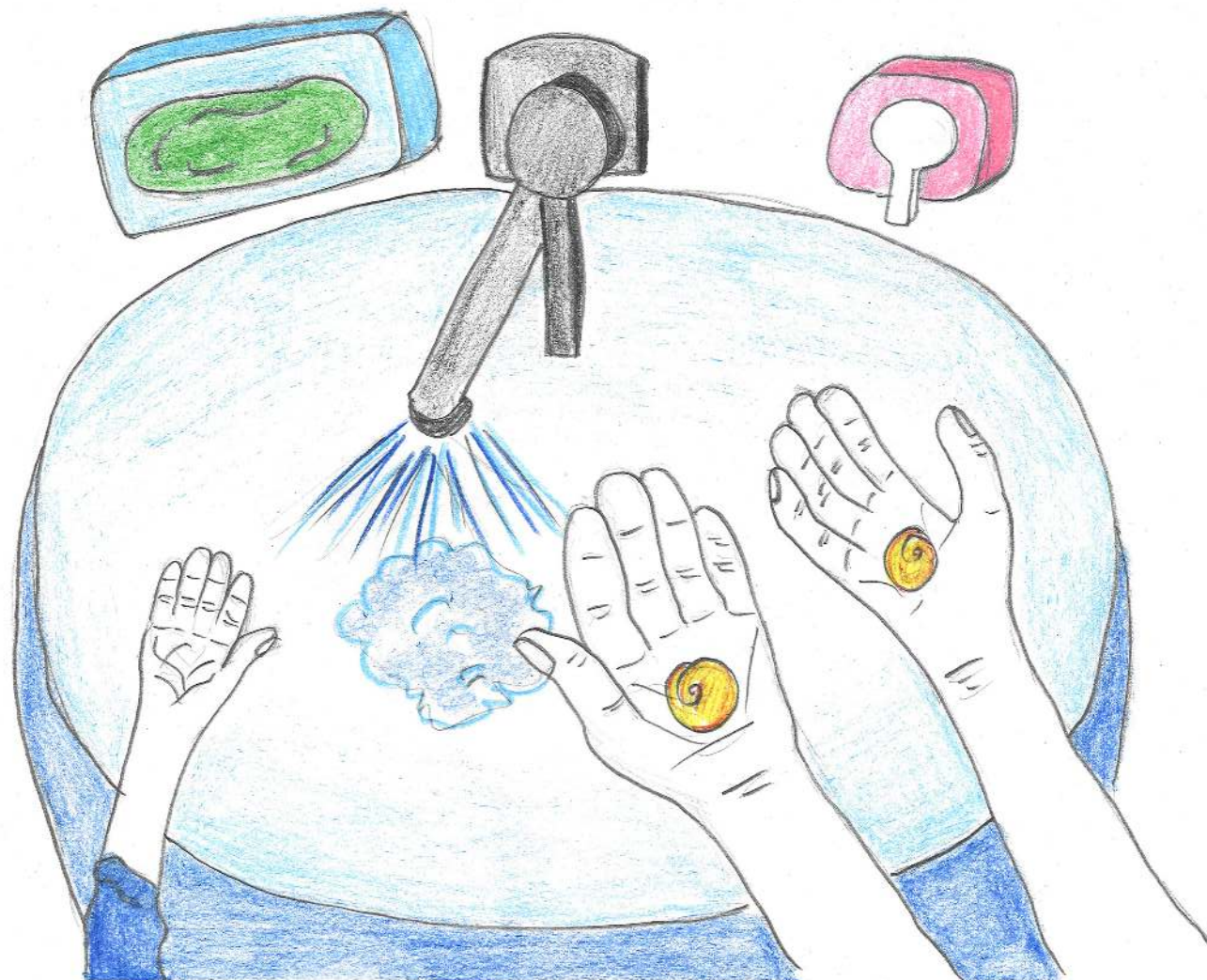
-„Nézd, még a Lola is csupa maszat” - kacagott Noel.

-„Látod?”- mondta anya. -„Bár nem látjuk, de így terjed a vírus is. Elég, ha a kezedre kerül, minden olyan lesz.”

-„Akkor most mit csináljunk?”- kérdezte egy pillanatnyi aggodalommal Noel.

-„Egyszerű, nagyon alaposan kezet mosunk. Addig szappanozzuk, amíg az összes ragacsos málnalekvárvírus le nem jön róla.”

És a kis csapat indult is a mosdóba.

Olyan sokáig mostak kezet, hogy közben elénekelték a Csip-csip csókát **Jakab** kérésére és a Fekete sárgát, mert az **Noel** kedvence. Anya valamit angolul énekelt, Apunak csak a boldog születnapot jutott eszébe, azt dörmögte.

Visszaültek az asztalhoz, amikor **Noelnek** eszébe jutottak a nagyszülei.

-„Akkor Mamaminak is megtanítjuk, hogy kell kezet mosni?”

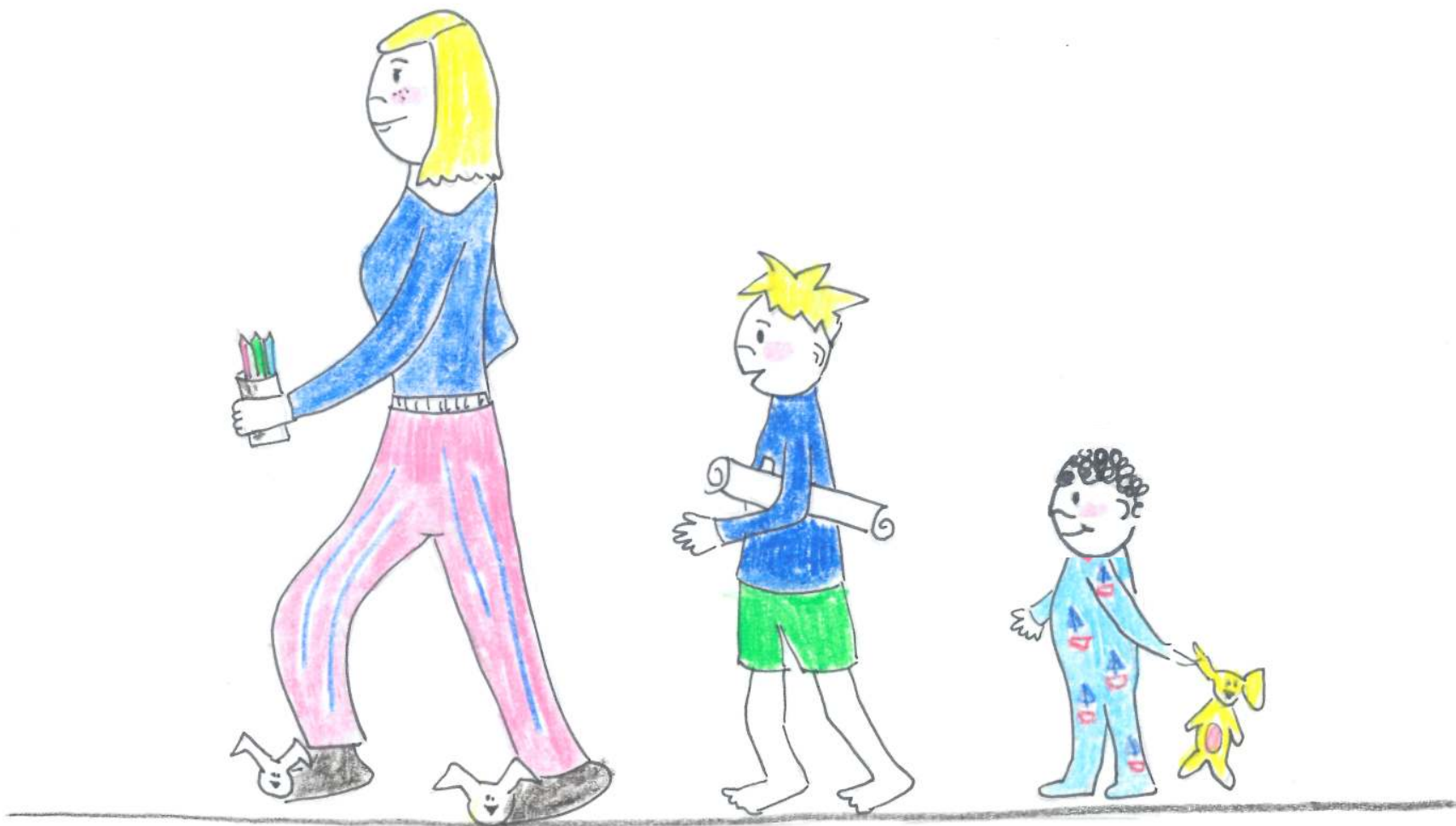

Apu megsimogatta Noel buksiját.
-„Sajnos az most nem lesz elég.
A nagyszülőkre most úgy fogunk
vigyázni, hogy nem látogatjuk meg
őket egy darabig.”

-„Sőt, most itthon leszünk négyesben. Te nem mész oviba, **Jakab** nem megy bölcsibe,
még **Gazsival** sem megyünk együtt játszótérre. Ezt karanténnak hívják.”

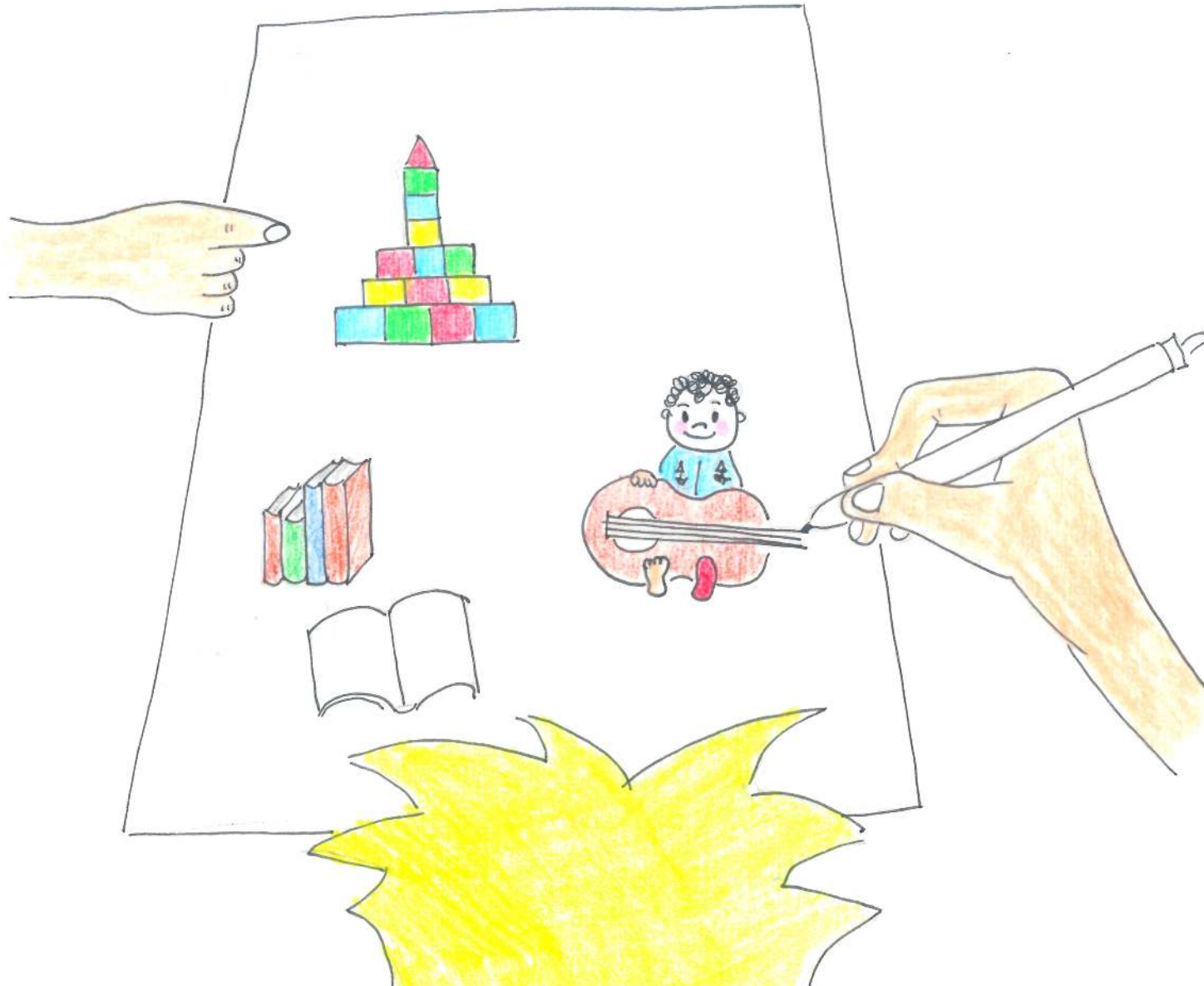

Síráásra görbült Noel szája.
-„De, de akkor mit fogunk csinálni?”

Anya már hozta is a színes ceruzákat, és egy óriási papírt és
elkezdtek lerajzolni, hogy mi mindent fognak csinálni.

Felkerült a papírra egy óriási legóvár, **Jakab** gitározni akart, így Anya azt is rajzolt, rengeteg mesekönyvet is meg egy nagy halom palacsintát is rajzoltak.

-„És bunkit is lehet építeni?”- kérdezte felcsillanó szemmel Noel.

-„Naná”- vágta rá Apu.

-„Jó kis buli ez a karantén”- lelkesedett **Noel** majd az öccsével le fel ugráltak a kanapén és azt kiabálták, hogy
-„Hess vírus!”- és dőltek a kacagástól.